

Sevaplar bağışlanırmı?

Malatya'dan okuyucumuz: "Yaptığımız zikir, hayır ve hasenatı gıybetini yaptığımız, hüsn-ü zan ettiğimiz zevata bağışlayabilir miyiz? Bağışlayabilirsek bunun çerçevesi nasıl olacaktır?"

Salih ameller de, günahlar da şahsîdirler. Temelde kulun yaptığı hasenatın sevabı kendisine, yaptığı günahın sorumluluğu da kendisine aittir.

Öte yandan sevap bağışlama işi ucu açık ve mahiyeti bilinmeyen bir iştir. Çünkü bağışladığımız sevabın ne kadar olduğunu biz bilmiyoruz. Sevabımızın değerini ve özgül ağırlığını bilmiyoruz. Söz konusu amelimizden sevap alıp almadığımızı bilmiyoruz.

Sevabımızı kendi ellerimizle bağışlama yetkimizin olup olmadığını bilmiyoruz. Bağışladığımız sevaba yarın yevmü'l-fasl olan mahşer gününde kendimizin ihtiyacımız olup olmayacağını bilmiyoruz. Ki mutlaka ihtiyacımız olacaktır. Tek bir sevap bile bize orada büyük bir azık ve zahire olacaktır.

Esasen sevap bağışlama ne demektir, bunu bilmiyoruz. Söz konusu ameldeki sevabımızın tamamını bize hiç kalmayacak şekilde mi bağışlıyoruz, yoksa bizim aldığımız sevap kadar -eğer sevap almışsak- falanca kimseye de sevap yazılmasını mı istiyoruz.

Bu ikincisi ise, bu bağışlama değil, duâdır. Duâ olur. Duâda sınır yoktur. Ancak sevabımızdan hissedar olmasını istediğimiz kimseye sevabımız gider mi, giderse ne kadar gider, giden bu sevap onu şahsî mesuliyetten kurtarır mı, onu bilemeyiz şüphesiz.

Fakat şunu biliyoruz ki, mü'minler lehine duâ yapmanın sınırı ve kuralı yoktur. Hatta bizahri'l-gayb duâya, yani mü'min lehine gıyabî duaya¹ girdiği için inşallah daha çok makbuliyet şartlarını taşır.

Sevap bağışlama yerine sevabımızdan hissedar olmasını isteyebiliriz.

Sünnete uygun olan, mü'minler için, gıybetini yaptığımız kişi için ve kendimiz için mağfiret dilemek ve tövbe etmektir. Tövbe ettiğimizde hem gıybet ve sair günahlarımız bağışlanır, hem gıybetini yaptığımız şahsın günahı bağışlanır, hem de üstüne sevap kazanmış oluruz. Bu da yevmü'l-fasl olan mahşer günü için bize daha

yararlıdır.

Nitekim sünnette gıybet günahı için şöyle tövbe etmemiz tavsiye edilmiştir:

“Allahümma’ğfir lenâ ve limeni’ğtebnâhu”.

Yani: “Allah’ım! Beni ve gıybetini yaptığım kişiyi bağışla.”²

Şüphesiz bu ifadenin mağfiret getirmesi için helâllik almak da gerekiyor.

Dipnotlar:

1- Mektubat, s. 270.

2- Mektubat, s. 268.